

עין משפט נר מצוה

קלו א מיי פיה מהל' אשות
הלי סמג עשין מה
טוש"ע ארע"פ כי כח טע"ז :
קלו ב מיי שם הל"ז טור

ז"ש שם טע"ז א:
קלו ג מיי שם הל"ט טור
ש"ע שם טע"ז יח:
ד מיי שם הל"ח סמג שם
טוש"ע שם טע"ז יז:
קלו ה מיי פ"ד מהל'
קרומו"ט הל"ג [טוש"ע
י"ד שם ספ"ק לא]:
קלו ו מיי פ"ה מהל' אשות
ה"ה:

קבא ז מיי שם הל"ד פ"ג
מהל' מעשר שני הל"ה:
קבב ח מיי פ"ה מהל'
אשות הל"ז:

מוסף תוספת

א. דרשנים אינם יכולים להקדיש ולא לח עליה הכולם ככל ואפילו מרובין. טש"ז.
ב. והקדש וקדושין ענין אחד הן כדאמרין בפ"ק דאס"ל ש"כ אכ"ע מהקדש. מ"ה הל"ח.
ג. שמחתילה לא נעשה שליח מסתמא אלא לבינוניה. נמנין.
ד. כיון דאיהי יכולה לחלוט אלא א"כ ונתן לה א"ש כ"י בהנאה זו שיה פרוטה ותהי מקודשת אפילו לא יחיל לה מדי. מוס' הל"ט. ח. ש"כ הפעולה. מוס' הל"ט. כמו פועל שארין ליתן עליה ש"כ. מוס' טש"ז. ו. דאין מברך חל עליו ולא מתייבא ליתן לו כלום. מוס' הל"ט. (ועי' מו"ר נשים כ"י קמח). ז. לא קני עזרת ישראל מקודשת מעזרת נשים שאין נשים כנסות שם אלא לצורך אלאה דליכא איסורא. מוס' הל"ט.
ח. ומשום דנקט מילתא דלא שכיה כעס ר' יהודה ולא השיבו. פטה לא נרע למי. ועי' מוס' הל"ט. טש"ז פ"ה. ט. ור' יוסי סבר כאש ולא איצטרין כאש אלא לאפקי מן לך שלא תדרוש לה לכל צרכין. מוס' הל"ט. י. ור"ל דאצטרין לך לשום דרשא. מוס' הל"ט.

תום ר"י הוקן

הא דרדין. תנצית להתקדש לו, כי נתינתה לגזל דידה בתורת קדושין אחילתה, אבל היבא דלא שדין וקאמר לה הרי את מקודשת לי בזה וקבלה ושתקה יכלה למיזבן אין שקלי ורדיי שקלי ולא בתורת קדושין לקחתה שלא מחילה לו הגזלה, אבל כי שדין לא יכלה למיזבן הכי. אבל א' אמרה אין כשקבלה אפילו בא שדין מעיקרא מקודשת. משכיל. ספל מים. לאה דר' שמעון. בטוהרות היא (כלים פכ"ו מ"ח) ומיינתה [לה] במרובה [ב"ק טו. כ] עזרות של גזלן אין מחשבה מטמאן. פי' אם חשב לעשות מהם כלים מקבלים טומאה שהגולן קנה ומחשבת בעלי מורדים הגזל לדיד' טומאה* ואפי'ג דירוש כ"ד לא קני, הא איסקנא במרובה [שם] דהכא איכא ירוש ושנייה דהם, והני דר' דתסם גולה** מסתמא לא מתאישי בעלים מינה דכיון דרע מי גזל וכו' אפי'ג דלא מיז' למנבא מינה [השתא] גבינא גביה דימנא אחרינא. ושל מי גזלה מינה מטמאן. פי' דסתם גובה מינאש שנינה דלא ידע מי גנבו. ור' דמנא אמר חלוף הדרביס. פי' דכיון דרע מי גזל ולא מיז' למנבא מינה מייאש בפרוש שדין כרבנן דבסתם גולה אינה מקודשת. והא איסקנא פרק הגזל ומאכיל [ב"ק ק"ד, א] לא שניא אלא בליטטים עובר כוכבים, אבל בליטטים ישראל טמא נמי ירושי מייאש, פירושו דקא' לטטים שאינו מוידן דכיון דמטמר מאינשי גנב הוא. כסתם גנבה מקודשת. פי' סתם דל' דיענין אי נתייאשו בעלים או לא. מואד דסמכי. מלא היד של ראשי בצלים, ולפי שיש בהם גדולים וקטנים אמר ליה מאן פלג לך שהרי יש בזה חלק לבעל הגינה. כישא. אגודה שרדין הבצלים לחלקן באגודה ואין צורך אדם לחלק שרדין שרדין. פי' סמכי אשקלוג'יש. גינא או (אריאה) [אריסא] גריסין. ההוא גברא [גריסין]. פי' שהשכר והכלי היה מבעל הבית ולא היה מהמקדש. ור"ש גריס ההוא סתיסא והוא האיש העושה ש"כ בעל הבית. פרוזמא. כלי קטן שנתנים בו ש"כ. ור"ש פירש לאחר שהוציאו השכר הראשון מהתמרים עושים מנסולת התמרים ש"כ ונקרא פרוזמא. ורש שפירש ש"כ מתוק. חריפא. משכר זה שהוא טוב ומשובח מהאחר. לא אמרו כלך אצל יפות. שמועיל למי שנטל מבעל [בתין] שלא ברשות דנימא דגלי ארעתיא דניחא ליה אלא לענין תרומה בלבד דאמרין מדקאמר הכי ניחא ליה, דהא לתרום הוא עומד ורמיא עליה ההוא מצוה, אבל כדבר אחר שנטל משלו והוא אינו חיוב ליתן לו, האי דקאמר הכי משום דלא

נב:

והוא לא אמר כלומר וכי ר' יוחנן לא אמר כך והוא איהו דאמר אינו יכול להקדיש לפי שאינו שלו ואפילו איסורה דרבנן לית בה* וכמו כן בקדושין נמי לא נחמיר להכריעה גט* והשתא מיימי שפיר גמרא מר' יוחנן ב: **אם נמצאו יפות מהן תרומתו תרומה.** הסם [בב"מ

דף כב]. מוקי לה דשויה שליח וא"ת אס כן מאי קאמר שלא נדרשות ו"ל דה"ק מה שמוסר מן היפה שלא נדרשות יהיה וא"כ לריך לומר גבי פרוזמא דשויה שליח דלא לאו הכי מאי מיימי: **המקדש בחלקו אינה מקודשת.** ואס תאמר מי גרע מהמקדש על מנת שאדבר עליך לשלטון [למקן דף סג]. דמקודשת אף על פי שלא נתן לה כלום אלא שעשה לה הנאה ז' ויש לומר דלא דמי דהתם יכול לטול שכר מליצורו והוי אילו נתן לה פרוטה ה' אבל הכא הטובה הנאה אינה משלו דהא ממנו גבוה הוא ואינו יכול ליקח ממנו מהנאה שעשה לה' [אפי'ג דלית ציה שזה פרוטה שיכול למכרה לכהן מ"מ כיון שהוא ממנו גבוה אינה מקודשת ולא דמי לע"מ שאדבר עליך לשלטון. מ"י:]

ובי אשה בעזרה מנין. פי' הקונטרס דאין אשה נכנסת בעזרה כמתן פ"ק דכלים ולא דק דלא אשכחן צשום דוכתא דנשים אסורות ליכנס בעזרה שהרי צריקו קמור דכלים תנן המל' מעלה שנינו שאין טמא מת נכנס לשם למעלה הימנו עזרת ישראל שאין ממוסר כפורים נכנס לשם ומייצים עליה טמאט למעלה הימנו עזרת כהנים שאין ישראלים נכנסים לשם אלא צשעת זרכיהם לקמיכה שמיטה מנופה ולא קמני נשים שאין נכנסות שם ועוד תנן צפרק כל הפסולין [נחמס דף לא]: **ששמיטה כשירה צשעת א"כ יכולה ליכנס בעזרה ועוד הרי קטורה ומירה נכנסות בעזרה להניף*** לכן נראה לי וכי אשה בעזרה להתקדש מנין הרי אין רגילות ששכנס לשם כדי להתקדש שהרי ציוון הוא ומילתא דלא שמיחא היא ולא איירי תנא מזה"ל:

[וזח יהיה לך מקדש בוי"ט. קשה להשמק מלך דמשמע כל צרכך ולא אצטרין לכמוז אש. מ"י:]

וסמין

מחיים אבל לאחר שחיטה לא מאי טעמא כי קא זכו^א משלחן גבוה קא זכו דיקא נמי דקתני המקדש בחלקו בין קדשי קדשים ובין קדשי קלים לא קידש ש"מ: ^בתנו רבנן לאחר פטירתו של ר' מאיר אמר להם רבי יהודה לתלמידיו אל יכנסו תלמידי רבי מאיר לכאן מפני שקנתרנים הם ולא ללמוד תורה הם באים אלא לקפחני בהלכות הם באים דחק סומכום ונכנסם אמר להם כך שנה לי ר' מאיר המקדש בחלקו בין קדשי קדשים ובין קדשים קלים לא קידש כעם ר' יהודה ^געליהם אמר להם לא כך אמרתי לכם אל יכנסו מתלמידי ר"מ לכאן מפני שקנתרנים הם ולא ללמוד תורה הם באים אלא לקפחני בהלכות הם באים וכי אשה בעזרה מנין^ד אמר ר' יוסי יאמרו מאיר שכב יהודה כעם יוסי שתק דברי תורה מה תהא עליה וכי אין אדם עשוי לקבל קדושין לבתו בעזרה ואין אשה עשויה לעשות לה שליח לקבל קידושיה בעזרה ועוד דחקה ונכנסה מאי תניא ר' יהודה אומר מקודשת ר' יוסי אומר אינה מקודשת אומר ר' יוחנן שניהם מקרא אחד דרשו וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש ר' יהודה סבר לך ולכל צרכיך ור' יוסי סבר כאש מה אש לאכילה אף הוא נמי לאכילה אמר ר' יוחנן

נערה: **דחקה ונכנסה מהו.** וכי לא הוצרכנו לשאול צנית המדרש מה יאמרו אס קדשה אס חלקו של אהרן הושווה לחלקו של מונח מה מונח לאכילה ולא לדבר אחר: **צרכיך.** ואפילו לקדש צו אשה: **כאש.** חלקו של אהרן הושווה לחלקו של מונח לאכילה ולא לדבר אחר:

האיש מקדש פרק שני קידושין

והא מסני' בגזל דידה. דקמני שלהן היתה ודייק רב מינה דלניה מקודשת אי לאו דשציעית הוא: **הא.** דקמני מקודשת: **נדרשדיך.** מקמני הכי ^א (ונתראה) להתקדש לו כדי קבילתיה לגזל דידה ^ב צשם קידושין אחילתיה: **משיללא.**

והא מתניתין דגזל דידה וקאמר רב אינה מקודשת לא קשיא ^א הא דשדיך הא דלא שדיך ההיא איתתא דהוה קא משיא כרעא ^ב במשיכלא דמיא אתא ההוא גברא חטף וזוי מחבריה ושדא לה אמר לה מיקדשת לי אתא ההוא גברא לקמיה דרבא יאמר לית דחש להא ^ג דר' שמעון דאמר סתם גזילה יאוש בעלים הוי יהוה אריסא דקדיש ^ד במוזא דשמכי אתא לקמיה דרבא יאמר ליה מאן אחלך והני מילי במוזא אבל כישא מצי אמר ליה אנא שקלי כישא שקיל את כישא כישא כי כישא ההוא סרסיא דקדיש ^ה בפרומא דשיכרא אתא מריה דשיכרא אשכחיה אמר ליה אמאי לא תיתוב מהאי חריפא אתא לקמיה דרבא ^ו אמר ר' לא אמרו כלך אצל יפות אלא לענין תרומה בלבד דתניא ^ז כיצד ^ח אמרו ^ט תורם שלא מדעת תרומתו תרומה הרי שירד לתוך שדה חבירו וליקט ותרם שלא ברשות אם חושש משום גזל אין תרומתו תרומה ואם לאו תרומתו תרומה ומנין היה יודע אם חושש משום גזל אם לאו הרי שבא בעל הבית ומצאו ואמר לו כלך אצל יפות אם נמצאו יפות מהם תרומתו תרומה ואם לאו אין תרומתו תרומה היו הבעלים מלקטים ומוסיפים בין כך ובין כך תרומתו תרומה אבל הכא משום כיסופא הוא דעבד ואינה מקודשת: **מתני' ^א** המקדש בחלקו בין קדשי קדשים בין קדשים קלים אינה מקודשת בכמעשר שני בין שוגג בין מויד לא קידש דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר ^ב בשוגג לא קידש במויד קידש ובהקדש במויד קידש ובשוגג לא קידש דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר יבשוגג קידש במויד לא קידש: **גמ' ^א** נימא מתניתין דלא כרבי יוסי הגלילי ^ב דתניא ^ג ומעלה מעל בה' לרבות קדשים קלים שהן ממונו דברי ר' יוסי הגלילי ^ד תימא ר' יוסי הגלילי כי קאמר ר' יוסי הגלילי מחיים אבל לאחר שחיטה לא מאי טעמא כי קא זכו ^א משלחן גבוה קא זכו דיקא נמי דקתני המקדש בחלקו בין קדשי קדשים ובין קדשי קלים לא קידש ש"מ: ^בתנו רבנן לאחר פטירתו של ר' מאיר אמר להם רבי יהודה לתלמידיו אל יכנסו תלמידי רבי מאיר לכאן מפני שקנתרנים הם ולא ללמוד תורה הם באים אלא לקפחני בהלכות הם באים דחק סומכום ונכנסם אמר להם כך שנה לי ר' מאיר המקדש בחלקו בין קדשי קדשים ובין קדשים קלים לא קידש כעם ר' יהודה ^ג עליהם אמר להם לא כך אמרתי לכם אל יכנסו מתלמידי ר"מ לכאן מפני שקנתרנים הם ולא ללמוד תורה הם באים אלא לקפחני בהלכות הם באים וכי אשה בעזרה מנין^ד אמר ר' יוסי יאמרו מאיר שכב יהודה כעם יוסי שתק דברי תורה מה תהא עליה וכי אין אדם עשוי לקבל קדושין לבתו בעזרה ואין אשה עשויה לעשות לה שליח לקבל קידושיה בעזרה ועוד דחקה ונכנסה מאי תניא ר' יהודה אומר מקודשת ר' יוסי אומר אינה מקודשת אומר ר' יוחנן שניהם מקרא אחד דרשו וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש ר' יהודה סבר לך ולכל צרכיך ור' יוסי סבר כאש מה אש לאכילה אף הוא נמי לאכילה אמר ר' יוחנן

נערה: **דחקה ונכנסה מהו.** וכי לא הוצרכנו לשאול צנית המדרש מה יאמרו אס קדשה אס חלקו של אהרן הושווה לחלקו של מונח מה מונח לאכילה ולא לדבר אחר:

נכנסת ליה ומוייטין לה גנב אין מחשבה מטמאמן ושל גזלן מהשדה מטמאמן דקסבר כיון ידע מאן גזליה ולא מני' לאגזויי מנייה אייאושי מייאש: **ה"ג.** **ההוא אריסא דקדיש במוזא דשמכי.** מלא יד של צללים: **מאן אחלך.** מי מחל לך חלקו של בעל הבית: **אצל כישא.** אגודה שדרך הירק להיות מתחלק ^א באגודות וכל האגודות הן שוות אס נטלתי אחת טול אחת אחת: **ההוא סרסיא.** עושה שכר מתמרים ^ב ההוא בעל הבית למתנות שכר ומצירו צב"מ צפרק המפקיד (דף מצ:): **צפרומא דשכרא.** לאחר שהוילא ממנו המשקה: **מהאי חריפא.** יש שהוא טוב ומצירו שלא נמנו צו מים ^ג פעמים הרבה ויש לו לחלוטית לתת עוד טעם צמים ^ד אחרים: **לאי אמוו כלך אצל יפות.** שיעול למי שנטל את של בעל הבית שלא ברשות דנימא גלי דעמיה דניחא ליה אלא לענין תרומה בלבד דהא לתרום הן עומדות אצל לענין מי שנטל לעצמו משום כיסופא הוא דקאמר ליה דלא נכסוף אצל למפרע לא ניחא ליה: **אס חושש משום גזל.** אס מקפיד בעל הבית על מה ששה דומה לו דהשתא שגולה: **אין פרוזמא פרוזמא.** דהשתא ודאי הכי קאמר ליה אס מלאת עוד יפות מאלו היית גוזלן: **צין כך וצין כך.** צין שיש יפות צין שאין יפות ממן: **בתני' ^א** חלקו. שחלק עם אחיו הכהנים: **במעשר שני לו' דקסבר ר' מאיר מעשר ממון גבוה הוא: ^ב** יהודה אומר צמזי קידש. **דמעשר ממון הדינן הוא: צשוגג לא קידש.** בגמ' מפרש לה: **וצפקדש לו' ^א** וטעמיהו מפרש בגמרא: **בב' ^ב** זה' לרבות קדשים קלים. להתמייצ עליהם קרנן שצועה אפי' דאין נצבעין על ההקדשות ^א והנצבע עליהם והודה אינו מציא חסם של צשועת הפקדון דוכתש צעמינו כמיצ ^ב הני איתרכו לכו מצב' וכחש צעמינו נמי קרינא צהו לפי שהן ממנו: **כי קא זכו.** צין כהנים צמה ושוק צין צעלים צצצר: **משלחן גבוה.** הקרנת אימורים וחריקת הדס ממיל הצצר ^א: **המקדש חלקו.** לאחר שחלקו ולא קמני המקדש לקדשים קלים: **קנתרנים.** מקניטיס: **לקפחני.** כמו לקפח את שוקיו (פטור דף מד). לקפץ רגלינו בהלכות להודיע שזה חריפים ואין עומד כנגדם: **וכי אשה בעזרה מנין.** דקמני קדשי קדשים והרי אס ויליאוס חוץ לעזרה אפילו לעזרת נשים אס ^א פסליס ציוצ'א ^ב ונשים אין נכנסות לה כדתנן צצצות העוממות צפ"ק דמסכת כלים: **לצמו.** קטנה או

נכנסת ליה ומוייטין לה גנב אין מחשבה מטמאמן ושל גזלן מהשדה מטמאמן דקסבר כיון ידע מאן גזליה ולא מני' לאגזויי מנייה אייאושי מייאש: **ה"ג.** **ההוא אריסא דקדיש במוזא דשמכי.** מלא יד של צללים: **מאן אחלך.** מי מחל לך חלקו של בעל הבית: **אצל כישא.** אגודה שדרך הירק להיות מתחלק ^א באגודות וכל האגודות הן שוות אס נטלתי אחת טול אחת אחת: **ההוא סרסיא.** עושה שכר מתמרים ^ב ההוא בעל הבית למתנות שכר ומצירו צב"מ צפרק המפקיד (דף מצ:): **צפרומא דשכרא.** לאחר שהוילא ממנו המשקה: **מהאי חריפא.** יש שהוא טוב ומצירו שלא נמנו צו מים ^ג פעמים הרבה ויש לו לחלוטית לתת עוד טעם צמים ^ד אחרים: **לאי אמוו כלך אצל יפות.** שיעול למי שנטל את של בעל הבית שלא ברשות דנימא גלי דעמיה דניחא ליה אלא לענין תרומה בלבד דהא לתרום הן עומדות אצל לענין מי שנטל לעצמו משום כיסופא הוא דקאמר ליה דלא נכסוף אצל למפרע לא ניחא ליה: **אס חושש משום גזל.** אס מקפיד בעל הבית על מה ששה דומה לו דהשתא שגולה: **אין פרוזמא פרוזמא.** דהשתא ודאי הכי קאמר ליה אס מלאת עוד יפות מאלו היית גוזלן: **צין כך וצין כך.** צין שיש יפות צין שאין יפות ממן: **בתני' ^א** חלקו. שחלק עם אחיו הכהנים: **במעשר שני לו' דקסבר ר' מאיר מעשר ממון גבוה הוא: ^ב** יהודה אומר צמזי קידש. **דמעשר ממון הדינן הוא: צשוגג לא קידש.** בגמ' מפרש לה: **וצפקדש לו' ^א** וטעמיהו מפרש בגמרא: **בב' ^ב** זה' לרבות קדשים קלים. להתמייצ עליהם קרנן שצועה אפי' דאין נצבעין על ההקדשות ^א והנצבע עליהם והודה אינו מציא חסם של צשועת הפקדון דוכתש צעמינו כמיצ ^ב הני איתרכו לכו מצב' וכחש צעמינו נמי קרינא צהו לפי שהן ממנו: **כי קא זכו.** צין כהנים צמה ושוק צין צעלים צצצר: **משלחן גבוה.** הקרנת אימורים וחריקת הדס ממיל הצצר ^א: **המקדש חלקו.** לאחר שחלקו ולא קמני המקדש לקדשים קלים: **קנתרנים.** מקניטיס: **לקפחני.** כמו לקפח את שוקיו (פטור דף מד). לקפץ רגלינו בהלכות להודיע שזה חריפים ואין עומד כנגדם: **וכי אשה בעזרה מנין.** דקמני קדשי קדשים והרי אס ויליאוס חוץ לעזרה אפילו לעזרת נשים אס ^א פסליס ציוצ'א ^ב ונשים אין נכנסות לה כדתנן צצצות העוממות צפ"ק דמסכת כלים: **לצמו.** קטנה או

נכנסת ליה ומוייטין לה גנב אין מחשבה מטמאמן ושל גזלן מהשדה מטמאמן דקסבר כיון ידע מאן גזליה ולא מני' לאגזויי מנייה אייאושי מייאש: **ה"ג.** **ההוא אריסא דקדיש במוזא דשמכי.** מלא יד של צללים: **מאן אחלך.** מי מחל לך חלקו של בעל הבית: **אצל כישא.** אגודה שדרך הירק להיות מתחלק ^א באגודות וכל האגודות הן שוות אס נטלתי אחת טול אחת אחת: **ההוא סרסיא.** עושה שכר מתמרים ^ב ההוא בעל הבית למתנות שכר ומצירו צב"מ צפרק המפקיד (דף מצ:): **צפרומא דשכרא.** לאחר שהוילא ממנו המשקה: **מהאי חריפא.** יש שהוא טוב ומצירו שלא נמנו צו מים ^ג פעמים הרבה ויש לו לחלוטית לתת עוד טעם צמים ^ד אחרים: **לאי אמוו כלך אצל יפות.** שיעול למי שנטל את של בעל הבית שלא ברשות דנימא גלי דעמיה דניחא ליה אלא לענין תרומה בלבד דהא לתרום הן עומדות אצל לענין מי שנטל לעצמו משום כיסופא הוא דקאמר ליה דלא נכסוף אצל למפרע לא ניחא ליה: **אס חושש משום גזל.** אס מקפיד בעל הבית על מה ששה דומה לו דהשתא שגולה: **אין פרוזמא פרוזמא.** דהשתא ודאי הכי קאמר ליה אס מלאת עוד יפות מאלו היית גוזלן: **צין כך וצין כך.** צין שיש יפות צין שאין יפות ממן: **בתני' ^א** חלקו. שחלק עם אחיו הכהנים: **במעשר שני לו' דקסבר ר' מאיר מעשר ממון גבוה הוא: ^ב** יהודה אומר צמזי קידש. **דמעשר ממון הדינן הוא: צשוגג לא קידש.** בגמ' מפרש לה: **וצפקדש לו' ^א** וטעמיהו מפרש בגמרא: **בב' ^ב** זה' לרבות קדשים קלים. להתמייצ עליהם קרנן שצועה אפי' דאין נצבעין על ההקדשות ^א והנצבע עליהם והודה אינו מציא חסם של צשועת הפקדון דוכתש צעמינו כמיצ ^ב הני איתרכו לכו מצב' וכחש צעמינו נמי קרינא צהו לפי שהן ממנו: **כי קא זכו.** צין כהנים צמה ושוק צין צעלים צצצר: **משלחן גבוה.** הקרנת אימורים וחריקת הדס ממיל הצצר ^א: **המקדש חלקו.** לאחר שחלקו ולא קמני המקדש לקדשים קלים: **קנתרנים.** מקניטיס: **לקפחני.** כמו לקפח את שוקיו (פטור דף מד). לקפץ רגלינו בהלכות להודיע שזה חריפים ואין עומד כנגדם: **וכי אשה בעזרה מנין.** דקמני קדשי קדשים והרי אס ויליאוס חוץ לעזרה אפילו לעזרת נשים אס ^א פסליס ציוצ'א ^ב ונשים אין נכנסות לה כדתנן צצצות העוממות צפ"ק דמסכת כלים: **לצמו.** קטנה או

נכנסת ליה ומוייטין לה גנב אין מחשבה מטמאמן ושל גזלן מהשדה מטמאמן דקסבר כיון ידע מאן גזליה ולא מני' לאגזויי מנייה אייאושי מייאש: **ה"ג.** **ההוא אריסא דקדיש במוזא דשמכי.** מלא יד של צללים: **מאן אחלך.** מי מחל לך חלקו של בעל הבית: **אצל כישא.** אגודה שדרך הירק להיות מתחלק ^א באגודות וכל האגודות הן שוות אס נטלתי אחת טול אחת אחת: **ההוא סרסיא.** עושה שכר מתמרים ^ב ההוא בעל הבית למתנות שכר ומצירו צב"מ צפרק המפקיד (דף מצ:): **צפרומא דשכרא.** לאחר שהוילא ממנו המשקה: **מהאי חריפא.** יש שהוא טוב ומצירו שלא נמנו צו מים ^ג פעמים הרבה ויש לו לחלוטית לתת עוד טעם צמים ^ד אחרים: **לאי אמוו כלך אצל יפות.** שיעול למי שנטל את של בעל הבית שלא ברשות דנימא גלי דעמיה דניחא ליה אלא לענין תרומה בלבד דהא לתרום הן עומדות אצל לענין מי שנטל לעצמו משום כיסופא הוא דקאמר ליה דלא נכסוף אצל למפרע לא ניחא ליה: **אס חושש משום גזל.** אס מקפיד בעל הבית על מה ששה דומה לו דהשתא שגולה: **אין פרוזמא פרוזמא.** דהשתא ודאי הכי קאמר ליה אס מלאת עוד יפות מאלו היית גוזלן: **צין כך וצין כך.** צין שיש יפות צין שאין יפות ממן: **בתני' ^א** חלקו. שחלק עם אחיו הכהנים: **במעשר שני לו' דקסבר ר' מאיר מעשר ממון גבוה הוא: ^ב** יהודה אומר צמזי קידש. **דמעשר ממון הדינן הוא: צשוגג לא קידש.** בגמ' מפרש לה: **וצפקדש לו' ^א** וטעמיהו מפרש בגמרא: **בב' ^ב** זה' לרבות קדשים קלים. להתמייצ עליהם קרנן שצועה אפי' דאין נצבעין על ההקדשות ^א והנצבע עליהם והודה אינו מציא חסם של צשועת הפקדון דוכתש צעמינו כמיצ ^ב הני איתרכו לכו מצב' וכחש צעמינו נמי קרינא צהו לפי שהן ממנו: **כי קא זכו.** צין כהנים צמה ושוק צין צעלים צצצר: **משלחן גבוה.** הקרנת אימורים וחריקת הדס ממיל הצצר ^א: **המקדש חלקו.** לאחר שחלקו ולא קמני המקדש לקדשים קלים: **קנתרנים.** מקניטיס: **לקפחני.** כמו לקפח את שוקיו (פטור דף מד). לקפץ רגלינו בהלכות להודיע שזה חריפים ואין עומד כנגדם: **וכי אשה בעזרה מנין.** דקמני קדשי קדשים והרי אס ויליאוס חוץ לעזרה אפילו לעזרת נשים אס ^א פסליס ציוצ'א ^ב ונשים אין נכנסות לה כדתנן צצצות העוממות צפ"ק דמסכת כלים: **לצמו.** קטנה או

נכנסת ליה ומוייטין לה גנב אין מחשבה מטמאמן ושל גזלן מהשדה מטמאמן דקסבר כיון ידע מאן גזליה ולא מני' לאגזויי מנייה אייאושי מייאש: **ה"ג.** **ההוא אריסא דקדיש במוזא דשמכי.** מלא יד של צללים: **מאן אחלך.** מי מחל לך חלקו של בעל הבית: **אצל כישא.** אגודה שדרך הירק להיות מתחלק ^א באגודות וכל האגודות הן שוות אס נטלתי אחת טול אחת אחת: **ההוא סרסיא.** עושה שכר מתמרים ^ב ההוא בעל הבית למתנות שכר ומצירו צב"מ צפרק המפקיד (דף מצ:): **צפרומא דשכרא.** לאחר שהוילא ממנו המשקה: **מהאי חריפא.** יש שהוא טוב ומצירו שלא נמנו צו מים ^ג פעמים הרבה ויש לו לחלוטית לתת עוד טעם צמים ^ד אחרים: **לאי אמוו כלך אצל יפות.** שיעול למי שנטל את של בעל הבית שלא ברשות דנימא גלי דעמיה דניחא ליה אלא לענין תרומה בלבד דהא לתרום הן עומדות אצל לענין מי שנטל לעצמו משום כיסופא הוא דקאמר ליה דלא נכסוף אצל למפרע לא ניחא ליה: **אס חושש משום גזל.** אס מקפיד בעל הבית על מה ששה דומה לו דהשתא שגולה: **אין פרוזמא פרוזמא.** דהשתא ודאי הכי קאמר ליה אס מלאת עוד יפות מאלו היית גוזלן: **צין כך וצין כך.** צין שיש יפות צין שאין יפות ממן: **בתני' ^א** חלקו. שחלק עם אחיו הכהנים: **במעשר שני לו' דקסבר ר' מאיר מעשר ממון גבוה הוא: ^ב** יהודה אומר צמזי קידש. **דמעשר ממון הדינן הוא: צשוגג לא קידש.** בגמ' מפרש לה: **וצפקדש לו' ^א** וטעמיהו מפרש בגמרא: **בב' ^ב** זה' לרבות קדשים קלים. להתמייצ עליהם קרנן שצועה אפי' דאין נצבעין על ההקדשות ^א והנצבע עליהם והודה אינו מציא חסם של צשועת הפקדון דוכתש צעמינו כמיצ ^ב הני איתרכו לכו מצב' וכחש צעמינו נמי קרינא צהו לפי שהן ממנו: **כי קא זכו.** צין כהנים צמה ושוק צין צעלים צצצר: **משלחן גבוה.** הקרנת אימורים וחריקת הדס ממיל הצצר ^א: **המקדש חלקו.** לאחר שחלקו ולא קמני המקדש לקדשים קלים: **קנתרנים.** מקניטיס: **לקפחני.** כמו לקפח את שוקיו (פטור דף מד). לקפץ רגלינו בהלכות להודיע שזה חריפים ואין עומד כנגדם: **וכי אשה בעזרה מנין.** דקמני קדשי קדשים והרי אס ויליאוס חוץ לעזרה אפילו לעזרת נשים אס ^א פסליס ציוצ'א ^ב ונשים אין נכנסות לה כדתנן צצצות העוממות צפ"ק דמסכת כלים: **לצמו.** קטנה או

נכנסת ליה ומוייטין לה גנב אין מחשבה מטמאמן ושל גזלן מהשדה מטמאמן דקסבר כיון ידע מאן גזליה ולא מני' לאגזויי מנייה אייאושי מייאש: **ה"ג.** **ההוא אריסא דקדיש במוזא דשמכי.** מלא יד של צללים: **מאן אחלך.** מי מחל לך חלקו של בעל הבית: **אצל כישא.** אגודה שדרך הירק להיות מתחלק ^א באגודות וכל האגודות הן שוות אס נטלתי אחת טול אחת אחת: **ההוא סרסיא.** עושה שכר מתמרים ^ב ההוא בעל הבית למתנות שכר ומצירו צב"מ צפרק המפקיד (דף מצ:): **צפרומא דשכרא.** לאחר שהוילא ממנו המשקה: **מהאי חריפא.** יש שהוא טוב ומצירו שלא נמנו צו מים ^ג פעמים הרבה ויש לו לחלוטית לתת עוד טעם צמים ^ד אחרים: **לאי אמוו כלך אצל יפות.** שיעול למי שנטל את של בעל הבית שלא ברשות דנימא גלי דעמיה דניחא ליה אלא לענין תרומה בלבד דהא לתרום הן עומדות אצל לענין מי שנטל לעצמו משום כיסופא הוא דקאמר ליה דלא נכסוף אצל למפרע לא ניחא ליה: **אס חושש משום גזל.** אס מקפיד בעל הבית על מה ששה דומה לו דהשתא שגולה: **אין פרוזמא פרוזמא.** דהשתא ודאי הכי קאמר ליה אס מלאת עוד יפות מאלו היית גוזלן: **צין כך וצין כך.** צין שיש יפות צין שאין יפות ממן: **בתני' ^א** חלקו. שחלק עם אחיו הכהנים: **במעשר שני לו' דקסבר ר' מאיר מעשר ממון גבוה הוא: ^ב** יהודה אומר צמזי קידש. **דמעשר ממון הדינן הוא: צשוגג לא קידש.** בגמ' מפרש לה: **וצפקדש לו' ^א** וטעמיהו מפרש בגמרא: **בב' ^ב** זה' לרבות קדשים קלים. להתמייצ עליהם קרנן שצועה אפי' דאין נצבעין על ההקדשות ^א והנצבע עליהם והודה אינו מציא חסם של צשועת הפקדון דוכתש צעמינו כמיצ ^ב הני איתרכו לכו מצב' וכחש צעמינו נמי קרינא צהו לפי שהן ממנו: **כי קא זכו.** צין כהנים צמה ושוק צין צעלים צצצר: **משלחן גבוה.** הקרנת אימורים וחריקת הדס ממיל הצצר ^א: **המקדש חלקו.** לאחר שחלקו ולא קמני המקדש לקדשים קלים: **קנתרנים.** מקניטיס: **לקפחני.** כמו לקפח את שוקיו (פטור דף מד). לקפץ רגלינו בהלכות להודיע שזה חריפים ואין עומד כנגדם: **וכי אשה בעזרה מנין.** דקמני קדשי קדשים והרי אס ויליאוס חוץ לעזרה אפילו לעזרת נשים אס ^א פסליס ציוצ'א ^ב ונשים אין נכנסות לה כדתנן צצצות העוממות צפ"ק דמסכת כלים: **לצמו.** קטנה או